

रोमले दर्शन स्थापित गर्छ - संख्या दुई

आधुनिक रोमको पहिचान र अन्तिम दिनहरूमा भविष्यवाणीमूलक दर्शन

Jeff Pippenger

2024-07-05

ती दिनहरूमा दक्षिणका राजाको विरुद्धमा धेरै जना उठ्नेछन्; अनि दर्शनलाई स्थापित गर्न तिम्रा जनतामध्येका डाँकाहरू पनि आफूलाई उचाल्नेछन्; तर तिनीहरू पतन हुनेछन्। दानिएल ११:१४।

अन्तिम दिनहरूमा आधुनिक रोमको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको शक्तिको सही पहिचान—अर्थात् “दर्शनलाई स्थापित गर्ने” शक्ति—अत्यावश्यक र मुक्तिदायक छ। यसले एक लाख चवालीस हजारको अन्तिम जाँच प्रक्रियाको एउटा तत्त्व प्रतिनिधित्व गर्दछ। पदमा आएको “दर्शन” भन्ने शब्द त्यही हिब्रू शब्द हो, जुन सुलेमानले परमेश्वरका जनहरू किन नष्ट हुन्छन् भन्ने कुरा पहिचान गर्दा प्रयोग गरेका थिए।

जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नाश हुन्छन्; तर व्यवस्थालाई पालन गर्ने धन्य हो। हितोपदेश २९:१८।

सबै अगमवक्ताहरूले पवित्र इतिहासको कुनै अन्य अवधिभन्दा अन्तिम दिनहरूका विषयमा अझ प्रत्यक्ष रूपमा बोलिरहेका छन्, र “दर्शन” को अधिकारमा हुनु पर्ने आवश्यकताबारे सुलेमानको चेतावनी जीवन-मरणको प्रस्ताव हो। सत्यले सधैं विभाजन गर्दछ र उपासकहरूका दुई वर्ग उत्पन्न गर्दछ। त्यस पदमा नाश हुने एउटा वर्ग छ, र आनन्दपूर्वक व्यवस्था पालन गर्ने अर्को वर्ग छ। तथापि, यो ध्यान दिनुपर्दछ कि सुलेमानको परामर्श “सत्य” माथिको एक विवादको सन्दर्भमा राखिएको छ। यो दस कन्याहरूको दृष्टान्तको सन्दर्भमा पनि छ, किनकि दस कन्याहरूको दृष्टान्त अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको अनुभवको एक प्रमुख दृष्टान्त हो।

मूर्खले आफ्नो सम्पूर्ण मनको कुरा उच्छृंखलतापूर्वक प्रकट गर्दछ; तर बुद्धिमानले त्यसलाई पछि सम्म रोकिराख्दछ। यदि कुनै शासकले झूटो कुरामा कान दिन्छ भने, उसका सबै सेवकहरू दुष्ट हुन्छन्। दरिद्र र छलकपटपूर्ण मानिस सँगसँगै भेटिन्छन्; परमप्रभुले तिनीहरू दुवैका आँखाहरू उज्यालो पार्नुहुन्छ। जसले दरिद्रको न्याय विश्वासयोग्यतापूर्वक गर्दछ, त्यस्तो राजाको सिंहासन सदा सर्वदा स्थिर रहनेछ। लट्टी र ताडनाले बुद्धि दिन्छ; तर आफ्नै इच्छामा छोडिएको बालकले आफ्नी आमालाई लज्जित तुल्याउँछ। जब दुष्टहरू बढ्छन्, तब अपराध पनि बढ्दछ; तर धर्मीहरूले तिनीहरूको पतन देख्नेछन्। तिम्रो छोरालाई अनुशासनमा राख, र त्यसले तिमीलाई विश्राम दिनेछ; हो, त्यसले तिम्रो प्राणलाई आनन्द दिनेछ। जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्; तर जसले व्यवस्थालाई पालन गर्दछ, त्यो धन्य हो। हितोपदेश २९:११-१८।

आधुनिक रोमबारे मभन्दा भिन्न बुझाइ राख्न सक्नेहरूतर्फ आँला ठड्याउने मेरो अभिप्राय होइन। मेरो अभिप्राय यो देखाउनु हो कि सुलेमानले उपासकहरूको दुई वर्गलाई सम्बोधन गरिरहेका छन्, जसलाई उनले “बुद्धिमान” र “मूर्ख” भनेर चिन्हित गर्छन्। “मूर्ख” लाई “दुष्ट” को रूपमा पनि चिन्हित गरिएको छ। दृष्टान्तका बुद्धिमान र मूर्ख कुँवारीहरूलाई दानिएल अध्याय बाह्रको भविष्यवाणी-रेखामा पनि बुद्धिमान र दुष्टको रूपमा चिन्हित गरिएको छ।

धेरैजना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानियेल १२:१०।

सोलोमन र दानिएल एक-अर्कासँग सहमत छन्, किनकि अन्तिम दिनहरूमा सबै भविष्यवाणीसम्बन्धी साक्षी एकरूप हुन्छ। बुद्धिमानहरूले “ज्ञानको वृद्धि” बुझ्छन्।

अनि बुद्धिमानहरू आकाशमण्डलको ज्योतिजस्तै चम्कनेछन्; र धेरैलाई धार्मिकतामा फर्काउनेहरू तारा झैं सदासर्वदा चम्किरहनेछन्। तर हे दानिएल, अन्तको समयसम्म यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकमा मोहोर लगाऊ: धेरै जना यताउता दौडनेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ। दानिएल १२:३, ४।

दर्शन पदले ती कन्याहरूलाई छान्ने तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रियालाई पहिचान गराउँछ, जो एक लाख चौवालीस हजारका बीचमा हुन बोलाइएका छन्। दुवै अवस्थामा, छान्ने र परीक्षाको प्रक्रिया यस कुरामा आधारित छ कि के कन्याहरूले १९८९ मा अन्त्यको समयमा अनमुद्रित गरिएको ज्ञानको वृद्धिलाई (दर्शनलाई) बुझ्छन् कि बुझ्दैनन्।

अन्तका दिनहरूमा “अन्तको समय” सन् १९८९ थियो, जब दानियल ११ का पद ४० देखि ४५ सम्म अनमुद्रित गरिए। त्यही समयमा यी पदहरूको विषय उत्तरका राजाको अन्तिम उदय र पतन हो भन्ने स्थापित भयो। त्यही समयमा यी पदहरूमा उल्लेखित उत्तरका राजा अन्तका दिनहरूको पापल शक्ति हो भन्ने पनि स्थापित भयो। प्रेरणाले “आधुनिक रोम” भन्ने अभिव्यक्ति कहिल्यै प्रयोग गर्दैन। यो अभिव्यक्ति मैले अन्तका दिनहरूको पापल शक्तिलाई जनाउन गढेको हुँ, किनकि भविष्यवाणीमा “आधुनिक” ले अन्तका दिनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। एलेन ह्वाइटले पनि “आधुनिक रोम” भन्ने अभिव्यक्ति कहिल्यै प्रयोग गर्नुभएन।

दानियल अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरूमा “उत्तरका राजा” ले कसलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्नेबारे गलत धारणाहरू छन्, तर सही बुझाइ एउटै मात्र छ। ती पदहरूमा “उत्तरका राजा” पोपतन्त्रिय शक्ति हो भन्ने बुझाइ धेरै अगमवाणी-साक्षीहरूबाट प्राप्त गरिएको हो। पद ४० ले सन् १७९८ मा पोपतन्त्रले घातक घाउ प्राप्त गरेको तथ्य पहिचान गर्दै सुरु हुन्छ; त्यसपछि पद ४१ देखि ४३ सम्मले त्यस घातक घाउको निको पारिने प्रक्रियासँग सम्बन्धित गतिशीलताहरूलाई पहिचान गर्छन्। पद ४४ ले पोपतन्त्रलाई क्रोधित तुल्याउने सन्देशको वर्णन गर्दछ र पद ४५ तर्फ लैजान्छ, जहाँ पोपतन्त्रिय शक्ति आफ्नो अन्तिम र पूर्ण अन्तमा आइपुग्छ। सन् १९८९ मा खोलिएको दर्शन, अन्तिम दिनहरूमा पोपतन्त्रिय शक्तिको अन्तिम उदय र पतनको दर्शन हो। त्यो दर्शन ज्ञानको वृद्धि हो, जसले उपासकहरूको दुई वर्ग उत्पन्न र प्रकट गर्दछ, ती पदहरूमा अवस्थित ज्ञानलाई तिनीहरूले स्वीकार वा अस्वीकार गरेको आधारमा।

ठीक त्यही अध्यायअनुसार, जहाँ १९८९ मा ज्ञानको वृद्धि अनमुद्रित गरियो, “तिम्रा मानिसहरूका डाकूहरू,” जसले “आफूलाई उचाल्छन्” र अन्ततः “लड्छन्,” तिनी “दर्शन” स्थापित गर्ने प्रतीक हुन्। अन्तिम चलनीमा, पहिलो परीक्षात्मक प्रश्न यो हो कि “तिम्रा मानिसहरूका डाकूहरू” भनी कसलाई प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि तिनी “दर्शन” स्थापित गर्ने भविष्यवाणीगत प्रतीक हुन्। के ती डाकूहरू पोपसत्तात्मक शक्ति हुन्, वा संयुक्त राज्य अमेरिका?

दानिएल र प्रकाशका पुस्तकहरू एउटै पुस्तक हुन्, जसले एउटै अगमवाणीको रेखाका दुई साक्षीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। दानिएल आरम्भ हो र प्रकाश अन्त्य हो, र सँगसँगै तिनीहरूले सन् १९८९ मा अन्तको समयमा खोलिएको सत्यका दुई साक्षीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

दानिएलले १९८९ मा यहूदाको गोत्रको सिंहले चालीसदेखि पैतालीसौं पदहरूका मोहरहरू खोलेपछि उत्पन्न भएको शुद्धीकरणको प्रक्रियाको वर्णन गर्छन्। त्यस समय अन्तिम दिनहरूमा एक लाख चवालीस हजार हुने वाचाका जनहरूलाई निर्माण गर्ने “याजकहरू” को हुन् भन्ने कुरा निर्धारण र प्रकट गर्न एउटा जाँचको प्रक्रिया आरम्भ भयो। होशले थप बताउँछन् कि अन्तिम दिनहरूको ज्ञानको वृद्धिलाई अस्वीकार गर्नेहरू एक लाख चवालीस हजारलाई निर्माण गर्ने याजकहरूमध्ये एक नबन्नेछन्।

मेरो प्रजा ज्ञानको अभावले नष्ट भएको छ; किनकि तैले ज्ञानलाई तिरस्कार गरेको छस्, त्यसैले म पनि तँलाई तिरस्कार गर्नेछु, ताकि तँ मेरो निम्ति पूजाहारी नहोस्; तैले आफ्ना परमेश्वरको व्यवस्था बिर्सेको हुनाले, म पनि तेरा सन्तानलाई बिर्सेनेछु। होशे ४:६.

प्रकाशको पुस्तकले यो स्पष्ट गर्छ कि खोलेर प्रकट गरिएको ज्ञान, जसलाई एक वर्गले अस्वीकार गर्छ, परीक्षाकाल बन्द हुनुअघि नै तिनीहरूको अस्वीकृति सिद्ध गराउँछ।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूलाई मोहर नलगाऊ; किनकि समय नजिक आएको छ। जो अन्यायी छ, ऊ अझै अन्यायी नै रहोस्; जो अशुद्ध छ, ऊ अझै अशुद्ध नै रहोस्; जो धर्मी छ, ऊ अझै धर्मी नै रहोस्; र जो पवित्र छ, ऊ अझै पवित्र नै रहोस्।” प्रकाश २२:१०, ११.

मिलेराइटहरूको इतिहासले एक लाख चवालीस हजारको इतिहासलाई चित्रित गर्दछ, र मिलेराइटहरू तथा एक लाख चवालीस हजारले मिलेर प्रकाश अध्याय चौधका तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देश र कार्यको आरम्भ र अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यी समानान्तर इतिहासहरूले अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरूलाई पहिचान गराउँछन्। यी दुवै इतिहासहरूको कार्य एलियाह र यूहन्ना बप्तिस्मादाता द्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ।

“कम्पित हुँदै, विलियम मिलरले मानिसहरूका सामु परमेश्वरको राज्यका रहस्यहरू उद्घाटित गर्न थाले, आफ्ना श्रोताहरूलाई भविष्यवाणीहरू हुँदै ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसम्म पुऱ्याउँदै। प्रत्येक प्रयाससँगै उनले अझ बल प्राप्त गरे। जसरी यूहन्ना बप्तिस्मादाताले येशूको पहिलो आगमनको घोषणा गरे र उहाँको आगमनका लागि मार्ग तयार पारे, त्यसरी नै विलियम मिलर र तिनीसँग सम्मिलित भएकाहरूले परमेश्वरका पुत्रको दोस्रो आगमनको घोषणा गरे।” *Early Writings*, 229, 230.

मिलेराइट सन्देशले परीक्षाकालको समाप्तिसँग सम्बन्धित “घटनाहरू”लाई पहिचान गर्‍यो, जसलाई एलियाह र यूहन्ना बप्तिस्मादाता दुवैद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

“यो आवश्यक थियो कि मानिसहरूलाई आफ्नो जोखिमप्रति जागृत गराइयोस्; कि तिनीहरूलाई अनुग्रहको समयको समाप्तिसँग सम्बन्धित गम्भीर घटनाहरूका लागि तयार हुन जगाइयोस्।” *द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी*, 310.

सन् १९८९ मा, सोभियत संघको पतनसँगै दानियेलको पुस्तकको त्यो अंश, जो अन्तिम दिनहरूसित सम्बन्धित थियो, खोलेजस्तो भयो र परीक्षाको एउटा प्रक्रिया आरम्भ भयो। यो परीक्षा दानियेल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको ज्ञानको वृद्धिलाई बुझ्ने वा अस्वीकार गर्ने परमेश्वरका जनहरूको क्षमता वा अक्षमतामा आधारित थियो; ती पदहरू अध्याय १२ को पहिलो पदतर्फ लैजान्छन्, जसले “अनुग्रह-अवधिको समाप्ति” लाई चिन्हित गर्दछ। त्यसपछि “अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू” को सन्देश खोलियो, र एक लाख चवालीस हजारका “पूजाहारीहरू” हुने उम्मेदवारहरूका कार्यको आरम्भ भयो। तिनीहरूको कार्य उक्त खण्डद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देशलाई “बुझ्नु” र घोषणा गर्नु थियो। एक लाख चवालीस हजारको सन्देश र कार्य भनेको, मानिसहरूलाई “अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसँग सम्बन्धित गम्भीर घटनाहरूका लागि तयार हुन” जागृत पार्ने उद्देश्यले खोलिएको सन्देश प्रस्तुत गर्नु थियो।

“आज, एलियाह र यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेवालाको आत्मा र शक्तिमा, परमेश्वरको नियुक्तिका सन्देशवाहकहरूले न्यायको सामना गर्न लागि रहेको संसारको ध्यान त्यसतर्फ आकर्षित गरिरहेका छन्—अनुग्रह-अवधिको अन्तिम घडीहरूसँग सम्बन्धित र राजाहरूका राजा तथा प्रभुहरूका प्रभुका रूपमा ख्रीष्ट येशूको प्रकट हुनुसँग सम्बन्धित ती गम्भीर घटनाहरूतर्फ, जुन चाँडै घटित हुन लागेका छन्। चाँडै प्रत्येक मानिस शरीरमा रहँदा गरेका कामहरूका निम्ति न्याय गरिनेछ। परमेश्वरको न्यायको घडी आइपुगेको छ, र पृथ्वीमा रहेको उहाँको मण्डलीका सदस्यहरूमाथि, मानौं अनन्त विनाशको ठीक किनारामा उभिएकाहरूलाई चेतावनी दिने गम्भीर जिम्मेवारी रहेको छ। विशाल संसारमा ध्यान दिने हरेक मानवप्राणीसमक्ष, चलिरहेको महान् विवादमा दाउमा लागेका सिद्धान्तहरू स्पष्ट पारिनु पर्छ—ती सिद्धान्तहरू, जसमा समस्त मानवजातिको भाग्य झुन्डिएको छ।” *Prophets and Kings*, 715, 716.

यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र ख्रीष्टको इतिहास, साथै मिलेराइटहरूको इतिहासले एक लाख चवालीस हजारको सन्देश र कार्यलाई चित्रित गर्दछ। यूहन्ना र ख्रीष्ट दुवैले आफ्नो सन्देशलाई अनुग्रहको अवसरको समाप्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा बुझे।

तर जब उनले धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरूलाई आफ्नो बप्तिस्मामा आउँदै गरेको देखे, तब उनले तिनीहरूलाई भने, हे सर्पका सन्तान हो, आउन लागेको क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो? मत्ती ३:७।

ख्रीष्टले यरूशलेमको विनाशलाई प्रतिनिधित्व गर्नुभयो, त्यही विनाश जसको निकट आगमनबारे यूहन्नाले कुतर्क गर्ने यहूदीहरूलाई चेतावनी दिएका थिए। येशूले त्यस विनाशलाई “क्रोध” को प्रतीकका रूपमा प्रयोग गर्नुभयो, जुन त्यस

बेला आरम्भ हुन्छ जब उहाँ, मिखाएलको रूपमा, दानियेल अध्याय बाह्र, पद एकमा उठ्नुभएको हुन्छ।

“ख्रीष्टले यरूशलेममा अविश्वास र विद्रोहमा कठोर भएको, तथा परमेश्वरका प्रतिफलात्मक न्यायहरूको सामना गर्न हतारिँदै गएको संसारको एक प्रतीक देख्नुभयो। पतित मानवजातिका विपत्तिहरू, जसले उहाँको आत्मामाथि भार पारेका थिए, उहाँका ओठहरूबाट त्यो अत्यन्त तीतो पुकार निस्कन बाध्य पारे। उहाँले पापको अभिलेखलाई मानवीय दुःख, आँसु, र रगतमा अंकित भएको देख्नुभयो; पृथ्वीका पीडित र कष्ट भोगिरहेकाहरूका लागि उहाँको हृदय असीम करुणाले द्रवित भयो; उहाँ तिनीहरू सबैलाई राहत दिन लालायित हुनुहुन्थ्यो। तर उहाँको आफ्नै हातले समेत मानवीय विपत्तिको बाढीलाई फिर्ता मोड्न सक्दैनथ्यो; थोरैले मात्र सहायताको आफ्नो एकमात्र स्रोतलाई खोज्ने थिए। उहाँ तिनीहरूको पहुँचभित्र मुक्ति ल्याउन आफ्नो प्राण मृत्युसम्म उडेल्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो; तर थोरैले मात्र जीवन पाउन उहाँकहाँ आउने थिए।”

“स्वर्गको महिमा आँसुमय! अनन्त परमेश्वरका पुत्र आत्मामा व्याकुल, वेदनाले निहुरिनुभएको! त्यस दृश्यले समस्त स्वर्गलाई विस्मयले भरिदियो। त्यस दृश्यले हामीलाई पापको अत्यन्त पापमयता प्रकट गर्दछ; यसले देखाउँछ कि, परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घनका परिणामहरूबाट दोषीलाई बचाउनु, अनन्त शक्तिकै लागि पनि, कति कठिन कार्य हो। येशूले अन्तिम पुस्तातर्फ दृष्टि गर्दा, यरूशलेमको विनाश गराउने धोखाजस्तै धोखामा संसार फसेको देख्नुभयो। यहूदीहरूको ठूलो पाप ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्नु थियो; ख्रीष्टीय संसारको ठूलो पाप स्वर्ग र पृथ्वीमा उहाँको शासनको आधार, परमेश्वरको व्यवस्था, तिनीहरूले अस्वीकार गर्नु हुनेथियो। यहोवाका आज्ञाहरू तुच्छ ठानिने र निष्प्रभ तुल्याइनेथिए। पापको बन्धनमा परेका लाखौँ मानिसहरू, शैतानका दासहरू, दोस्रो मृत्यु भोग्न नियत गरिएका, आफ्ना दर्शनको दिनमा सत्यका वचनहरू सुन्न अस्वीकार गर्नेथिए। कस्तो भयानक अन्धोपन! कस्तो अनौठो मोहमुग्धता!” The Great Controversy, 22.

यूहन्ना बप्तिस्मादाताद्वारा र ख्रीष्टद्वारा घोषणा गरिएको चेतावनीको सन्देश एउटै चेतावनीको सन्देश थियो; ठीक त्यसरी नै, मिलेराइटहरूको चेतावनीको सन्देश पनि उही सन्देश थियो, जसले अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरूलाई पहिचान गराउँछ, र जसलाई एक लाख चवालीस हजारले घोषणा गर्नेछन्। तीन साक्षीहरू—यूहन्ना बप्तिस्मादाता, ख्रीष्ट, र मिलेराइटहरू—यस कुराको साक्षी दिन्छन् कि एक लाख चवालीस हजारको कार्य र सन्देश जीवन-मरणको परीक्षा-प्रक्रिया हो, जुन 1989 मा खोलेर प्रकट गरिएको ज्ञानको वृद्धिद्वारा सम्पन्न हुन्छ। त्यस समयमा खोलेर प्रकट गरिएको सन्देश अन्तिम दिनहरूको दर्शन हो, जसलाई बुद्धिमानहरूले अवश्य बुझ्नुपर्छ, यदि तिनीहरू ती “याजकहरू” हुने हुन् भने, जसले एक लाख चवालीस हजारलाई बनाउँछन्। यदि ती उम्मेदवारहरूले त्यो दर्शन बुझ्दैनन् भने, तिनीहरू दुष्ट, अथवा मूर्ख, भनी चिनिन्छन्, र तिनीहरू नष्ट हुन्छन्। ज्ञानको वृद्धिको रूपमा रहेको त्यस दर्शनलाई तिनीहरूले अस्वीकार गरेको हुनाले, तिनीहरू र तिनीहरूका सन्तान पनि तिनको अस्वीकारअनुसार अस्वीकृत ठहरिन्छन्।

परमेश्वरको वचनले यो पहिचान गराउँछ कि रोम नै त्यो शक्ति हो जसले आफैलाई उच्च पार्दछ, परमेश्वरका जनहरूलाई लुट्दछ, र त्यसपछि पतन भएर दर्शनलाई स्थापित गर्दछ। आधुनिक रोम पोपसम्बन्धी शक्ति हो वा संयुक्त राज्य अमेरिका हो भन्ने प्रश्न नै त्यस्तो परीक्षा हो जसले ती उम्मेदवारहरू बुद्धिमती वा मूर्ख कुमारीहरू हुन् कि होइनन् भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। यो परीक्षा दानिएलको पुस्तकबाट व्युत्पन्न एक भविष्यवाणीसम्बन्धी परीक्षा हो, जसलाई त्यसपश्चात् प्रकाशको पुस्तकमा पुष्टि गरिन्छ र सिद्धतामा पुर्‍याइन्छ। आधुनिक रोमको विषय केवल पोपसम्बन्धी शक्ति वा संयुक्त राज्य अमेरिका मध्ये एकलाई छान्ने विषय मात्र होइन; यो एक लाख चौवालीस हजारका लागि अन्तिम परीक्षा हो। यो एक भविष्यवाणीसम्बन्धी परीक्षा हो, र यसलाई सही रूपमा बुझ्नेमा यसले परमेश्वरको पवित्रीकृत भविष्यवाणीमूलक साक्ष्यभित्र प्रस्तुत गरिएका अन्तिम परीक्षाको सम्पूर्ण प्रक्रियासम्बन्धी प्रत्येक प्रतिरूपलाई समेट्दछ।

यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र ख्रीष्टको समयको परीक्षाको प्रक्रिया दानियेलको पुस्तकबाट उत्पन्न भएको थियो, जसरी मिलेराइटहरूको समयको परीक्षाको प्रक्रिया पनि त्यहीँबाट उत्पन्न भएको थियो। भविष्यवाणीसम्बन्धी परीक्षाको रूपमा, सत्य कसरी स्थापित हुन्छ भन्ने कार्यविधि ती उम्मेदवारहरूले ठीकरी लागू गर्नु जति अनिवार्य छ, आधुनिक

रोम को हो भन्नेबारे सही दृष्टिकोण धारण गर्नु पनि त्यत्तिकै अनिवार्य छ। आधुनिक रोमको सही पहिचान होस् वा सही कार्यविधिको प्रयोग, परीक्षाका यी दुवै तत्त्व दानियेलको पुस्तकमा समाविष्ट छन्। दानियेल अध्याय १ मा, दानियेलले आहारबाट आरम्भ हुने, त्यसपछि दृश्य परीक्षण आउने, र अन्ततः उत्तरका राजाको बाइबलीय प्रतीक तथा अन्तिम दिनहरूको पोषीय सत्ता नेबूकदनेसरद्वारा सम्पन्न गरिएको परीक्षणले पछ्याउने, तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रियाबाट मार्गनिर्देशन गरे।

यी चारै जना बालकहरूका विषयमा, परमेश्वरले तिनीहरूलाई सबै प्रकारको शिक्षा र बुद्धिमा ज्ञान र सीप दिनुभयो; र दानियेलले सबै दर्शनहरू र सपनाहरूको समझ पाएका थिए। अनि जुन दिनहरूको अन्त्यमा राजाले तिनीहरूलाई उपस्थित गराउनु भनेका थिए, त्यतिखेर खोजाहरूका प्रधानले तिनीहरूलाई नेबूकदनेसरको सामु ल्यायो। अनि राजाले तिनीहरूसित वार्तालाप गरे; र तिनीहरू सबैमध्ये दानियेल, हनन्याह, मिशाएल, र अजर्याहजस्ता कोही पनि भेटिएनन्; यसकारण तिनीहरू राजाको सामु उभिन लागे। अनि बुद्धि र समझका सबै विषयहरूमा, जसको विषयमा राजाले तिनीहरूलाई सोधे, उनले तिनीहरूलाई आफ्ना सारा राज्यभरिका सबै जादूगरहरू र ज्योतिषीहरूभन्दा दस गुणा उत्तम पाए। दानियेल १:१७-२०.

“दिनहरूको अन्त्यमा,” जुन भविष्यवाणीअनुसार ती अन्तिम दिनहरू हुन् जब एक लाख चवालीस हजारको परीक्षा लिइन्छ, दानिएल र ती तीन योग्य पुरुषहरू “उनको सारा राज्यमा रहेका सबै जादूगरहरू र ज्योतिषीहरूभन्दा दश गुणा उत्तम” ठहरिए, र दानिएलसँग “सबै दर्शनहरू र सपनाहरूमा समझ” थियो। दानिएलले ती एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले अन्तिम दिनहरूमा ज्ञानको वृद्धिलाई बुझ्छन्, जुन १९८९ मा खीष्टले, यहूदाको कुलको सिंहका रूपमा, “अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित दानिएलको पुस्तकको त्यस अंश” को मोहोर खोलेपछि प्रकट भयो।

दानिएलले केवल सपनाहरू र दर्शनहरूको विषयमा अरूहरूले भन्दा बढी मात्र बुझेका थिएनन्, बरु उहाँसँग “सबै दर्शनहरू र सपनाहरूमा समझ” थियो। उहाँले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ, जसले line upon line को पद्धति प्रयोग गर्छन्, किनकि त्यस पद्धतिले “सबै दर्शनहरू र सपनाहरू”लाई एउटै सुसंगत सन्देशमा एकत्रित गर्दछ। त्यो सन्देश, जसले सबै सपनाहरू र दर्शनहरूलाई एउटै भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखामा एकत्रित गर्दछ, “कृपाको अवधि समाप्तिसँग सम्बन्धित घटनाहरू”लाई चिन्हित गर्दछ। त्यो सन्देश भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकद्वारा स्थापित गरिएको छ, जो Modern Rome हो—त्यो शक्ति, जसले आफूलाई उच्च पार्दछ, परमेश्वरका जनहरूलाई लुट्दछ, र पतन हुन्छ।

त्यो शक्ति केवल सही कार्यविधि लागू गरेर मात्र स्थापित गर्न सकिन्छ। बाइबल अध्ययन गर्ने दाबी गर्ने अधिकांशले line upon line को कार्यविधिलाई अस्वीकार गर्छन्, र त्यसलाई प्रयोग गर्ने दाबी गर्ने केहीले पनि line upon line को कार्यविधि निर्माण गर्ने नियमहरूको गलत प्रयोग गर्छन्। ती नियमहरू सर्वप्रथम Millerites हरूद्वारा सार्वजनिक अभिलेखमा राखिएका थिए, र परमेश्वरका अन्तिम दिनका जनहरूलाई पहिले नै चेतावनी दिइएको छ कि वास्तवमा तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशवाहकहरू नै विलियम मिलरका भविष्यवाणीसम्बन्धी व्याख्याका नियमहरू प्रयोग गरिरहेका हुनेछन्।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश घोषणा गर्ने कार्यमा संलग्न भएकाहरूले पिता मिलरले अपनाउनुभएको उही योजनाअनुसार धर्मशास्त्रहरूको खोजी गरिरहेका छन्।” Review and Herald, November 25, 1884.

विलियम मिलरले प्रकाशितवाक्य चौधका तीन स्वर्गदूतहरूको आरम्भको प्रतिनिधित्व गरे, र उहाँ यूहन्ना बप्तिस्मादाताद्वारा प्रतिरूपित हुनुभएको थियो, जो त्यस सन्देशको आरम्भ थिए जसको अन्त्य खीष्ट हुनुहुन्थ्यो। सिस्टर ह्याइटले यूहन्ना बप्तिस्मादातादेखि खीष्टसम्मको परीक्षण प्रक्रियालाई तीन स्वर्गदूतहरूको परीक्षण प्रक्रियासँग प्रत्यक्ष रूपमा समरेखित गर्नुहुन्छ। यूहन्नाले सन्देशको आरम्भ गरे, र खीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई कैसरिया फिलिप्पीमा लैजानुभएसम्म, अर्थात् कूसको ठीक अधिसम्म, येशूले त्यसपछि यूहन्नाले आरम्भ गरेको सन्देशका विवरणहरू थप्नुभएन। यूहन्नाले खीष्टलाई देख्नुभएपछि पहिचान गर्नुभएको पहिलो (आरम्भको) सत्य भनेको

ख्रीष्टलाई संसारका पापहरू हटाउने परमेश्वरका थुमाका रूपमा चिनाउनु थियो।

यी कुराहरू यर्दनपारिको बेथाबारामा भए, जहाँ यूहन्नाले बप्तिस्मा दिइरहेका थिए। भोलिपल्ट यूहन्नाले येशूलाई आफूतिको आउँदै गरेको देखे, र भने, हेर, परमेश्वरको थुमा, जसले संसारको पाप उठाइ लैजानुहुन्छ। उहाँ यिनै हुनुहुन्छ, जसको विषयमा मैले भनेको थिएँ, मपछि एक जना पुरुष आउनुहुन्छ, जो मभन्दा अगाडि ठहरिनुभएको छ; किनकि उहाँ मभन्दा पहिले हुनुहुन्थ्यो। यूहन्ना 1:28-30.

त्यसपछि क्रूसमा समाप्त भएको साढे तीन वर्षको परीक्षाको अवधि आरम्भ भयो। क्रूसभन्दा ठीक अघि यूहन्नाको हत्या भएपछि, येशूले त्यसपछि यूहन्नाको त्यो अत्यन्त पहिलो कथनको व्याख्या गर्न प्रारम्भ गर्नुभयो।

जब येशू कैसरिया फिलिप्पीको प्रदेशमा आउनुभयो, तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्दै भन्नुभयो, “मानिसहरूले मलाई, मानिसको पुत्रलाई, को भन्छन्?” अनि तिनीहरूले भने, “कतिपय भन्छन्, तपाईं यूहन्ना बप्तिस्मा दिने हुनुहुन्छ; अरू, एलियाह; र अरूचाहिँ, यर्मिया, वा अगमवक्ताहरू मध्ये एक।” उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर तिमीहरू मलाई को भन्छौ?” तब सिमोन पत्रुसले उत्तर दिँदै भने, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरका पुत्र।” अनि येशूले उसलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “धन्य हौ तिमी, सिमोन बारयोना; किनकि मासु र रगतले तिमीलाई यो प्रकट गरेको होइन, तर मेरा पिता, जो स्वर्गमा हुनुहुन्छ, उहाँले प्रकट गर्नुभएको हो। अनि म पनि तिमीलाई भन्दछु, तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र अधोलोकका ढोकाहरूले त्यसलाई जित्न सक्नेछैनन्। अनि म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; र तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ।” त्यसपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई कडो आज्ञा दिनुभयो कि उहाँ येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी कसैलाई नभन्नु। त्यस बेलादेखि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई देखाउन थाल्नुभयो कि उहाँ यरूशलेम जानु आवश्यक छ, र एल्डरहरू, प्रधान पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका हातबाट धेरै कष्ट भोग्नुपर्छ, मारिनुपर्छ, र तेस्रो दिनमा फेरि जीवित पारिनुपर्छ। मत्ती 16:13-21।

कैसरिया फिलिप्पी ख्रीष्टको समयमा पानियमको नाम हो, र पानियम दानियल ११ को पद चौधपछिको पदमा चिनिन्छ, जहाँ तिम्ना जनताका ती लुटेराहरू, जो आफूलाई उच्च पार्छन्, तर पतन हुन्छन्, प्रस्तुत गरिन्छन्। यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिको सन्देश, प्रेरित र सिद्ध, आरम्भको त्यही सन्देश थियो जसले मिलेराइट सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जुन मिलरका नियमहरूमाथि स्थापित गरिएको थियो। अन्त्यको समयमा ख्रीष्टको सन्देश, यूहन्नाको सन्देशमाथि निर्माण गरिएको र त्यसलाई विस्तार गर्ने, तीन स्वर्गदूतहरूको अन्त्यकालीन सन्देशको प्रतिरूप थियो, जुन मिलरका नियमहरू तथा पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति आउने कार्यविधि अन्त्यमा आइपुग्दा मिलरको सन्देशमा थपिने विवरणहरूमा आधारित छ।

दर्शनलाई आधुनिक रोमको प्रतीकसँग स्थापित गर्ने प्रतीकको गलत बुझाइमा पुग्नु, ख्रीष्टको इतिहासमा क्रूसको सन्देश अस्वीकार गर्नेहरूसँग समानान्तर छ। हामीलाई सूचित गरिएको छ कि यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिको सन्देश अस्वीकार गर्ने यहूदीहरूले येशूका शिक्षाबाट लाभ पाउन सकेनन्, र ठीक त्यही कार्य गर्ने ती यहूदीहरूको इतिहासले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश अस्वीकार गर्नेहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ। मिलेरवादीहरूले “तिम्ना मानिसहरूका डाँकूहरू” लाई—जसलाई मैले पछि “आधुनिक रोम” भन्ने शब्दद्वारा अभिव्यक्त गर्ने—पोपीय शक्तिको रूपमा पहिचान गरे।

हामी यी विचारहरूको निरन्तरता अर्को लेखमा गर्नेछौं।